

da i det hele, som om der ikke fra hustruen forelå begæring om at indsende selvangivelse, d. v. s. at manden selvangiver på sædvanlig måde på begge ægtefællers vegne og under det sædvanlige ansvar.

Opfylder mandens selvangivelse ikke de nævnte betingelser, har man ment at måtte fastholde hustruen ved hendes pligt til at selvangive, og virkningerne af manglende selvangivelse vil derfor indtræde for hendes vedkommende i medfør af reglen i stk. 3, der omhandler det tilfælde, at en af ægtefællerne ikke indgiver rettidig og behørig selvangivelse; reglen fastslår, at de i §§ 167—169 omhandlede virkninger (kun) indtræder, for så vidt angår den indkomst, formue og kapitalvinding, der har skullet angives af den pågældende ægtefælle.

Hustruens indgivelse af selvstændig selvangivelse medfører naturligvis ikke ophævelse af sambeskatningen. Ansættelsen skal også i så fald foretages for begge ægtefæller under eet og i mandens navn.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til stk. 1 i den før nævnte bestemmelse i § 23 i lovbekendtgørelse af 22. december 1953, idet udformningen dog er ændret, således at retten kan gøres gældende af hver ægtefælle med hensyn til den andens selvangivelse. Nogen ret for ægtefællen til ved sin underskrift på den andens selvangivelse at tilkendegive, at han (hun) er gjort bekendt med dennes indhold, har man ikke fundet anledning til at foreslå.

Til § 163.

Paragraffen indeholder bl. a. reglerne om udsendelsen af skemaerne til selvangivelse for personer og udenlandske dødsboer. Stk. 1 angår den almindelige udsendelse af selvangivelsesskemaer til brug ved selvangivelsen i januar måned, medens stk. 2 omhandler udsendelsen af selvangivelsesskemaer til de personer og udenlandske dødsboer, for hvis vedkommende der har været foretaget en foreløbig ansættelse efter fremtidig indkomst, og for hvem der derfor efter skatteårets udløb skal ske en regulering af ansættelsen. For begge grupper tilfælde fastslås i stk. 3, at pligten til at indgive selvangivelse består, selvom man ikke måtte have modtaget noget skema, hvilket princip er i overensstemmelse med gældende opfattelse. Tilsvarende regel er derimod ikke foreslået med hensyn til de i stk. 4 omhandlede tilfælde (selvangivelse i forbindelse med skattepligtens indtræden eller ændring i dens omfang i skatteårets løb), idet den pågældende her ofte ikke på forhånd vil være klar over det nøjagtige tidspunkt for skattepligtens indtræden m. v. og dermed heller ikke klar over, inden hvilken frist han skal selvangive. Når der i stk. 5 er foreslået hjem-

mel til pålæg af dagbøder, ligger det i, at reglerne om tillæg for manglende selvangivelse ikke er anvendelige i det i dette stk. nævnte tilfælde, hvor der ikke er tale om nogen egentlig selvangivelse, men alene om indsendelse af opgørelser til brug ved opdeling af en allerede foretagne ansættelse mellem to ægtefæller i anledning af stedfunden separation eller skilsmisse.

Til § 164.

I denne paragraf indeholdes bl. a. regler om udsendelse af selvangivelser til selskaber, foreninger og andre institutioner. I lighed med, hvad der i øjeblikket gælder for anmeldelserne angående berigtigelse af udbytterate, foreslås det nu som en almindelig ordning, at amtstjerne skal forestå udsendelsen af selvangivelser til brug ved ansættelsen af de nævnte skattepligtige. Det er endvidere foreslået, at udsendelsen af selvangivelserne skal ske snarest efter 1. april.

De øvrige i paragraffen indeholdte bestemmelser svarer i det væsentlige til de tilsvarende bestemmelser i § 163 om personer og udenlandske dødsboer.

Til § 165.

Bestemmelsen, der afløser den gældende statskattelovs § 22, stk. 8 og 9, fastholder kravet om, at selvangivelsen skal underskrives „efter bedste overbevisning“. Bestemmelserne er dog iøvrigt formuleret noget anderledes end de gældende regler, idet man under hensyn til de siden den nugældende statsskattelovs vedtagelse fremkomne ændringer indenfor personretten og familieretten har måttet omskrive reglerne noget.

Til § 166.

Bestemmelsen er overført fra reglerne i § 22, stk. 4 og 5, i den gældende statsskattelov, samt fra reglerne i kontrolloven af 12. juli 1946 § 3, dog med de rettelser, der er fornødne som følge af, at selskaber, foreninger og andre institutioner skal lignede direkte af skatterådene.

Til §§ 167 og 168.

Reglerne under A er i hovedsagen overført fra bestemmelserne i kontrolloven af 12. juli 1946 §§ 1 og 2. Dog har man i overensstemmelse med de principper, som med finansministerens tiltrædelse blev fastsat ved ligningsdirektoratets meddelelse af 9. januar 1949 angående følgerne af for sent indgivet selvangivelse, foreslået, at forhøjelserne i tilfælde, hvor forsinkelsen ikke har strakt sig over mere end 20 dage, sættes i forhold til det antal dage, hvormed fristen er oversiddet. Reglerne er dog ud-